

'Ons hondje sliep met voorpootjes op Benny's hart'

Drie maanden geleden moest HANS VAN BARNEVELD definitief afscheid nemen van zijn grote liefde BENNY NEYMAN. In PRIVÉ praat hij voor het eerst over dit grote verlies en de pijn die het gemis met zich meebrengt. 'Ik ben blij dat ik alle wensen van Benny in vervulling heb laten gaan. Hij stierf in mijn armen, dat wilde hij. Het klinkt raar, maar ik heb veel steun aan LOESJE, de hond die Benny ooit heeft uitgezocht.'

Door EDWIN BREDIUS
Foto's FRANK DE JONGH e.a.

Vijfentwintig jaar deelden HANS VAN BARNEVELD en BENNY NEYMAN lief en leed met elkaar. Het gemis, het niet meer samen zijn, begint bij Hans nu meer dan ooit door te dringen. 'Zijn laatste album *Onverwacht* heeft nu een heel speciale betekenis voor mij. Ik moest Benny voor eeuwig laten gaan...'

Hans gaat terug in zijn herinnering, naar het begin van het einde. 'Benny had maandenlang last van zijn rug. Half september werd hij onderzocht, maar de artsen vonden niets. Maar de pijn verergerde. In december werd hij in een ander ziekenhuis onderzocht en daar kregen we het slechte nieuws te horen. Op zo'n moment slaat de grond onder je weg. Benny en ik hebben veel over

zijn naderende dood gesproken. Hij berustte erin dat er een einde aan zijn leven kwam. Natuurlijk was Benny in die beginperiode verslagen. Het eerste wat hij toen zei, was: 'Waarom overkomt mij dit?' Maar hij kon er goed mee omgaan. Zei vaak: 'Hans, ik heb een mooi leven met je gehad, het overkomt me en ik moet het aanvaarden.' Hij zat soms meer over mij in dan over zijn eigen ziekte. Ik heb veel moeilijke momenten gehad. Benny zag dat en probeerde mij op te beuren door vrolijk te blijven. Ondanks dat hij zo ziek was, probeerde hij mij overeind te houden.'

Tijdens Benny's ziekte hadden jullie nog plannen om naar Italië te gaan. Dat was een wens van hem. Uiteindelijk is dat niet doorgegaan. Waarom niet?

'Begin januari maakten we inderdaad plannen om een periode weg te gaan. Toscane was ons plekje, we waren eraan verslingerd. Het was de bedoeling dat we daar met de auto naartoe zouden rijden, onze trouwe hond **LOESJE** zou ook meegaan. We hadden er veel zin in, maar helaas wisten we niet dat het ineens zo slecht zou gaan. De plannen verdwenen in de ijskast, helaas voor altijd, want een paar weken later overleed Benny.'

Op het moment dat Benny wist dat hij zou overlijden, heeft hij zijn eigen uitvaart uitgedacht. Als partner moet dat zwaar zijn.

'Vanaf eind december kon Benny niet meer lopen; 24 uur zat ik aan zijn bed gekluisterd. We praatten heel wat af. Gelukkig kon ik hem thuis nog verzorgen. Het was zijn wens om thuis te sterven, in mijn ar-

men, wat ook gebeurde. Benny had precies in zijn hoofd zitten hoe hij de uitvaart wilde hebben. Op een dag pakte hij me vast en vertelde dat we even gingen zitten. Dat was een dramatische avond. Hij wilde op het moment dat hij nog redelijk was, alles op papier hebben staan. Op deze avond hebben we doorgenomen hoe zijn laatste gang moest verlopen. Dankzij goede vrienden en mijn ouders hebben we deze wensen kunnen verwezenlijken. Voor mij was het moeilijk om erover te praten, het liefst wilde ik het voor me uitschuiven. De uitvaart was een drama voor mij. Ondanks de vele lieve woorden van de mensen.'

Wanneer is het besef gekomen dat je er nu alleen voor staat? Dat Benny er definitief niet meer is?

'Het klinkt misschien raar, maar dat gevoel dringt nu pas door. Het verdriet is op dit moment erger dan de weken na de uitvaart. Er zijn zo veel dingen die ik mis, zoals zijn liefelijkheid en het gezellige praten met elkaar. Ondanks dat we 24 uur per dag bij elkaar waren, hadden we altijd gespreksstof. We zijn vijftwintig jaar bij elkaar geweest, dan kun je wel nagaan wat een leegte en stilte er dan valt als iemand er niet meer is. Zonder hem voel ik mij heel eenzaam. Benny is onvervangbaar. Wat ik voel, is leegte. Gelukkig heb ik veel steun aan Loesje, onze hond. We hebben haar ooit als pup gekocht. Je wilt niet weten hoe dit hondje de laatste maanden van Benny's ziekte met hem is omgegaan. Loesje week twee maanden niet van zijn zijde. Als ik eraan terugdenk, krijg ik nog kippenvet. Ze

heeft bovenop Benny geslapen, met haar pootjes bij zijn hart. Het diertje heeft geweten dat haar baasje dood ging. Op dit moment geeft zij mij ook veel steun. Het liefste ben ik met haar samen. Ik heb geen andere mensen nodig. Totaal geen behoefte om met vrienden naar een feestje of een restaurant te gaan. Het leven is gewoon niet leuk meer. Ik probeer verder te leven, maar dat is erg zwaar. Ik moet mijn rust weer zien te vinden. Die vind ik thuis, ik zal dan ook niet gaan verhuizen, ondanks, of misschien wel vanwege de vele herinneringen.'

Benny had aangegeven dat hij gecremeerd wilde worden. Heeft de as een mooi plaatsje gekregen?

'Benny is en blijft 24 uur bij me. Geestelijk, maar ook door de as, die ik in een mooie vaas heb gedaan. Op een dag kreeg ik het gevoel dat

ik naar Utrecht moest. Daar ging ik vaak met Benny naartoe om te winkelen. Eigenlijk had ik niets nodig, maar iets gaf mij aan dat ik er heen moest. Ik stond voor een winkel waar Benny en ik ons wel eens vaker vergaapten aan al het moois in de etalage. Mijn aandacht werd getrokken door een prachtige vaas. De volgende dag ben ik teruggegaan en heb hem gekocht. Ik weet zeker dat Benny heeft gewild dat zijn as in deze vaas zou komen. Hij heeft een prominente plek gekregen, waar ik altijd naar kan kijken. Als ik alleen in de kamer zit en naar de vaas staar, vraag ik hem om raad. In mijn hoofd stel ik allerlei vragen. Ik heb nog honderdduizend vragen die ik zo graag wil stellen. Wat voor vragen dat zijn, is te persoonlijk om te vertellen. Helaas worden mijn vragen niet meer beantwoord...'

Win het muzikale afscheid van Benny Neyman

BENNY NEYMAN en **HANS VAN BARNEVELD** hebben gezamenlijk hun hart en ziel gelegd in het album *Onverwacht*. 'Niet wetende dat het zijn laatste werk zou worden,' zegt Hans. 'Als eerbetoon wil ik tien albums weggeven aan *Privé*-lezers en -lezers die net zo veel van Benny hebben gehouden als ik. Voor mij was Benny heel bijzonder, wilt u in een paar zinnen beschrijven waarom hij voor u zo bijzonder was? Stuur dit naar weekblad *Privé*, Postbus 1980, 1000 BZ Amsterdam, o.v.v. 'Benny Neyman'. Inzendingen dienen vóór 25 mei a.s. binnen te zijn.

'Alsof ik door hem naar die Utrechtse winkel werd getrokken...'